

vil man ikke have respekteret Parikronen, der siger man, at de, der har haft Tab, maa beholde Tabet, og de, der har haft Fortjeneste, maa beholde den. Naar man imidlertid erkender, som man gør fra alle Sider, at det er Gældsbyrden, der er den værste for Landbruget, den, der fremfor noget andet tynger det i Knæ, forstaar jeg ikke, man ikke kan se, at lige saa mange Landmænd, der har haft Tab ved at købe under den lave Krone, lige saa mange er der, der har haft Fortjeneste ved at sælge, og at man tager en Del af denne Fortjeneste til at udligne det Tab, som de andre har lidt, synes jeg kun er rimeligt.

Jeg glæder mig over, at de Konservative vil erkende, at det er Gældsbyrden, der er den værste for Landbruget, men det forekommer mig, at de ikke vil være med til at gennemføre noget positivt overfor Nedbringelsen af denne Gældsbyrde. Det ærede Medlem Hr. Axel Møller udtaler, at den Formueafgift, vi nu har villet bruge, to Gange er slaaet ihjel. Ja, det plejer jo at være saaledes, at naar noget bliver slaaet ihjel gentagne Gange, er det Bevis paa, at det har Levedygtighed, ellers kan man ikke blive ved at slaa det ihjel, og jeg tror ogsaa, det Spørgsmaal stadig vil rejse sig, Gang efter Gang, for man kan ikke se bort fra, at naar der er nogle, der har tabt ved Omsætning under den lave Krone, er der andre, der har tjent.

Til det ærede Medlem Hr. Zahle vil jeg gerne sige, at der er jo ogsaa en anden Vej at gaa, naar man vil opnaa Nedbringelse af Gældsbyrden, end udelukkende Akkordordningens, nemlig den Vej, jeg har anvist; naar det alene skal ske gennem Akkordordning, kommer det kun til at berøre dem, som har forringet deres Ejendom, og ikke dem, som passer den godt, for de vil ikke gaa til Akkord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Maa jeg blot have Lov til at minde det ærede Medlem Hr. Zahle om, at i 5-Aaret 1920—24 er Forøgelsen af Prioritetsgælden i Landbruget paa 1ste Prioritet 498 Mill. Kr., altsaa næsten $\frac{1}{2}$ Milliard, paa 2den Prioritet 336 Mill. Kr. og paa 3die Prioritet 282 Mill. Kr., i alt 1 116 Mill. Kr. Tror det ærede Medlem Hr. Zahle, at Forøgelsen af Udbytteprocenten i Landbruget tilnærmelsesvis svarer til denne Prioritetsforøgelse? Hvis det ærede Medlem Hr. Zahle troede det, vilde han jo

ikke have forelagt dette Lovforslag, for saa var der ikke noget at diskutere om, saa var der ingen Krise. Hvis det ærede Medlem er i Tvivl, kunde han blot spørge det landøkonomiske Driftsbureau, saa vilde han faa at vide, hvordan det i Virkeligheden forholder sig. Nej, der er i Virkeligheden et saa skrigende Misforhold, at hele Ondets Rod stikker her — det kommer man ikke udenom. Der er ingen anden Vej at gaa end enten den socialpolitiske Vej under den ene eller den anden Form eller ogsaa den haardhændede erhvervspolitiske Vej, som den højtærede Regering, saa vidt jeg har forstaaet, hidtil har været Talsmand for. En af de Veje maa man vælge, og jeg mener, at den sidste er den eneste farbare, som jeg før har sagt, simpelthen fordi vi slet ikke har Raad til at eksperimentere paa den anden Vej, da det er umuligt at sige, hvor vi skulde holde op, naar vi først slog ind paa de Principper, som dette Forslag bygger paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Jensen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Bording, at jeg har ikke sagt, at vi skulde have en Skattelettelse af Hensyn til de overprioriterede Landmænd, men det, jeg har paapeget, er, at den faste Beskatning, vi har, virker som en Bruttobeskatning uden Hensyn til, om der ude omkring i Landbruget er Indtægt eller ej. Det rammer jo i særlig Grad de yngre Landmænd, som har købt i de senere Aar, men det rammer ogsaa Landbruget i det hele taget, at man her har en ren Bruttobeskatning, som virker specielt for Landbrugerne, fordi det er dem, der i overvejende Grad ude omkring i Landkommunerne har fast Ejendom og derved har den store Skattebyrde uden Hensyn til, om de har Indtægter eller ej, medens de, der sidder med store Indtægter, men uden fast Ejendom, i Virkeligheden ikke bidrager til Amtsbeskatningen. Det er det, jeg her har nævnt. Naar det ærede Medlem sagde, at man vidste jo, hvad man gik ind til, naar man overtog sin Ejendom, er det ganske urigtigt. Jeg har overtaget en Ejendom i 1908. Den Gang havde jeg en Beskatning af fast Ejendom paa godt 400 Kr. Jeg har under Krigen været oppe paa mellem 2 100 og 2 200 Kr. i Skat af fast Ejendom, og jeg giver endnu i Øjeblikket 1 700—1 800 Kr.; det vil sige i Løbet af disse Aar en Stigning,